

Nr 452.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Brädefors**, om upphävande av 14 kap. 26 och 27 §§ strafflagen.

I den svenska strafflagen, som stadgar stränga straff för mord, i varje fall i fredstid, kvarstår alltså en straffbestämmelse som årligen driver hundratal, kanske tusentals kvinnor i döden och förorsakar andra tusenden livslånga sjukdomar, nevros, kroniska underlivslidanden o. s. v. Vi avser den barbariska fosterfördrivningslagen. Av naturliga grunder finns ingen exakt statistik över de sorgliga följderna av denna lagbestämmelse. På grundval av försäljningen av sonder o. s. v. räknar man dock med att bortåt 100,000 aborter årligen utföres i Sverige, av vilka en stor procent direkt eller indirekt medför döden eller svåra följsjukdomar. Detta därför att kvinnor, som av ekonomiska eller andra skäl vill avbryta ett icke önskat havandeskap, på grund av denna lag tvingas själva utföra operativa ingrepp eller vända sig till kvacksalvare.

Erfarenheterna från Sovjet-Unionen visar, att om kvinnorna fritt kan söka sakkunnig läkarhjälp i sådana fall kan riskerna nedbringas till ett obetydligt minimum, och att man genom förundersökningar lätt kan förebygga missbruk.

Fosterfördrivningslagens försvarare kommer med hycklande moraliska förklaringar att det är brottsligt att avbryta ett havandeskap. Med liknande hycklande moralfraser som motivering har man t. o. m. kriminaliserat bruket av preventiva skyddsmedel. Vi anser det tvärtom brottsligt att försvara det kapitalistiska samhälle, som kastar ut hundratusenden i arbetslöshet, som icke kan ge ungdomen arbete, som bränner upp och förstör livsmedlen av vilka människorna skall leva, och som gör det ekonomiskt svårt eller omöjligt för de sämre ställda befolkningsskikten att sätta barn till världen.

Därför är lagen meningslös, om man tror att man därmed minskar det stora antalet fosterfördrivningar. Nöden tvingar de kvinnor som förvägras läkarhjälp att söka kvacksalvarhjälp med ovan angivna följder, trots straffbestämmelserna. Därest riksdagen avslår vår motion kommer det trots lagen att vidtagas hundratusentals nya fosterfördrivningar. Genom att avslå vår motion påtager sig riksdagen ansvaret för att nya tusentals svenska kvinnor drives i döden eller ådrager sig svåra och obotliga sjukdomar. Vi yrkar,

att strafflagens 14 kap. 26. och 27. §§ utgår ur lagen.

Stockholm i januari 1934.

Hilding Hagberg.

J. H. Brädefors.

